

(25) ³⁵

13-11

Menuda mera! Així pensava escriure't però he volgut esperar al darrer per si em portava quelcom tèu. He rebut la teva del 10. Veig que la cosa teva va venir en popa. Creu que m'eu felicitat i no estic pas gaire d'acord amb tu quan dins que sents marxar d'aquí. Effectivament vas a conéixer gent nova, però això és el que interessa en l'experiència. D'acord? Hi estaràs més aviat havràs llopit la nova anterior en la qual rematxava de nou la necessitat que surtissis d'aquí. Estic, per tant, molt content. No ho creus, mocosa mera? I ara et parlaré del meu afec. Adjunt trobaràs una carta de Mr. Coutier. Ta hovenys no farà res. Jo es veu que m'equivoquem posant en la mera. Mr. Coutier nostra de Pau. Ja li ho adalairé en la mera. No crec per tant que sigui massa prudent per part tuya escriure a l'oncle de Mme. Es veu que les gestions les fai. Ara que ignorem si lui ha dificultats que no seria extrau. Ja et deixa quelcom dels meus temors. Tú, en cop a Pau, gestions prop de l'oncle com està la cosa i precisarem aviat n'estic segur. No he perdut pas l'esperança, però m'eu, sembla que plana davant la cosa m'eu per excessiu

que ho durà al fracàs. Venem. Cal per la nostra part fer el que estigui al nostre abast i no perdre mai les confiances. Si això falla, caldrà mirar quelcom de nou, però un objectiu aconseguir: el nostre retrobament.

No vull parlar-te de com ho anat la cosa del Capí. Tà. Jo estic segur que no hi té que veure aquell i tot és culpa del refugiat que tenia que parlar amb ell i precisar l'entrevista. Ens feu armar tota la setmana a la seva barraca i sempre excuses de mal pagador.

Així l'hom ensenyà el plumer. Que no podria rebre'us. I al parlar-hi jo que li faria una lletra per tal que les hi fes arribar, reacció com pensava. Que no podria portar-les. En resum la cosa no té importància. Només demosta que moltes coses que passen, totes en una paraula, són culpa de la gent refugiada. Alguns pel sol fet que estan un xic en condició preolegia ja es consideren refugiats de 1ª categoria. Jo ja em penso el perquè. A l'individu aquest el coneixes i ~~des~~ ens coneix. Es un advocat de Balaguer i naturalment estigie a Lleida i així s'ha passat pel

que no és. No val la pena de parlar-ne. Una cosa per a tu. No en parlis d'aire a Mme hontan. D'acord?

Tirarei aquesta ràpidament ja ens criden per formar. Això a reconeixement per les Clés de Freball. Segur que ens donaran útl.

Ah! Saps que demà volia certificar-te un paquet amb sorpresa i ara amb això del teu trasllat dubto de fer-ho? Volia que arribés a tu el dia del teu campodeus el dia 18. Esperare a fer-ho fins que no sàpigui quelcom segur. No fa que es perdes que ho sentiria molt.

Sobre les pessotes de casa. En mateixa proporció començarien ben poques frances i al preu més major del 25% es a dir 25 pessetes de franco. 100 frances. Al fer el document (cas que ho facis) mira de fer-lo els números escrits. No fa que els estafem.

Plego que ens criden i faij esperar a tota la barraca.

Mes petons ten mados del teu
Sobretot sent aviat d'aquí. Ahir a la tarda vaig parlar amb

un individu que sabia com van les coses d'aquí
per què hi té no sei qui. Una feia expedicions
cada dissabte, que etc. etc. T'ens feu passar
força mal-humor pel que deia. Sunt, i després
se tan prompte tinguïs la cosa arreplant.

Avant